

Не допустимо гомосексуальному лобі
закріпитися в Україні

info@love-contra.org www.love-contra.org

Родом із сім'ї, або Коли настане мода на повноцінний шлюб?

Світлана ФІЛОНЕНКО

Коли кажуть про сім'ю як осердя суспільства, мабуть, таки це правда з точки зору відповідального батьківства й виховання дітей, наступних поколінь, майбутніх суспільств. Як його бачить держава, такі і її дії, її політика та практика. На жаль, наша держава зводить свою діяльність до корекції мінімальних виплат, киваючи на кризу, правозахисники ж б'ють на сполох із приводу телевізійних реаліті-шоу.

А діагноз намагалися встановити парламентські слухання на тему «Інститут сім'ї в Україні: стан, проблеми та шляхи їх вирішення». Парламент уже вдруге за свою історію розглянув питання, яке стосується різних соціальних, економічних, моральних, інформаційних складових інституту сім'ї.

Відкриваючи слухання, **заступник Голови Верховної Ради Микола ТОМЕНКО** зазначив, що як попередній, так і теперішній уряд чимало зробили для фінансової підтримки народжуваності дітей. Зокрема, збільшили суми виплат на народження першої, другої і третьої дитини. Водночас, за його словами, «прийняті закони, незважаючи на високу оцінку міжнародних структур, не дають серйозного результату, оскільки не діють системно. Крім того, чинна державна сімейна політика лише сприяє формуванню пасивної споживацької поведінки сімей та одиноких матерів, які очікують та живуть на ці виплати». М. Томенко констатував: «Доки в суспільстві не з'явиться мода на сімейні цінності, а на телебаченні чи в масовій свідомості переважатимуть агресивні та аморальні стандарти поведінки, до-

ти матимемо безліч проблем».

Заступник Міністра культури та спорту Юрій СИЗЕНКО навів деякі статистичні дані. Станом на кінець 2010 року в Україні налічувалося 37,8 відсотка сімей із дітьми до 18 років; із двома дітьми – 23,5 відсотка, з трьома та більше – 3 відсотки. За його словами, за роки незалежності Україна стала лідером у Європі за кількістю розлучень і падінням народжуваності: 73,5 відсотка сімей у нашій державі мають одну дитину і більше мати не хочуть. «Як бачимо, в країні багатодітні родини стають винятком. Необхідно вжити заходів для істотного збільшення рівня оплати праці на підприємствах і в установах, щоб середня заробітна плата одного робітника компенсувала витрати на утримання родини з двома-трьома дітьми», – зазначив заступник міністра.

Розв'язання житлових проблем молодих сімей регулюється Законом «Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні». На стимулювання молодіжного будівництва також спрямована Державна програма забезпечення молоді житлом на 2002–2012 роки. Але

з 2002 року лише 2,8 з тих молодих сімей, що перебувають на квартирному обліку, щорік отримують житло, а обсяги введеного в експлуатацію становлять лише 12 відсотків від запланованого. Отже, на думку Ю. Сизенка, механізм фінансування

Добірка **Віче**
журналу

Упродовж останніх років в Україні сенс слова «сім'я» поступово втрачає своє первісне значення. Нині, за оцінками юристів, психологів та соціологів, чимало молодих людей обирають так званий громадянський шлюб як передостанню сходинку до ймовірного офіційного. Безперечно, штамп у паспорті та юридичне оформлення стосунків не є гарантією, щоб утримати людей разом, але реєстрація – це все-таки певна відповідальність. Як свідчать соціологічні опитування, понад 80% чоловіків, котрі живуть у громадянських шлюбах, у анкетах зазначають, що вони не одружені, водночас 90% жінок із таким само статусом вважають себе незаміжніми. Психологи стверджують, що громадянський шлюб не зменшує, а радше посилює переживання й біль від розлучення, бо в таких «шлюбах» людина на рівні підсвідомості почуватись використовує й непотрібною.

Всесвітній день дитини

Всесвітній день дитини. У 1954 році Генеральна Асамблея ООН (резолюція № 836 (IX)) рекомендувала всім країнам святкувати Всесвітній день дитини як день світового братерства і взаєморозуміння дітей, присвячений діяльності, спрямованій на забезпечення їхнього благополуччя в усьому світі. Урядам було запропоновано відзначати свято у будь-який із обраних днів року. Проте 20 листопада 1959 року Генасамблея прийняла Декларацію прав дитини, а 1989-го – Конвенцію про права дитини, після чого всі держави отримали «додаткове нагадування» про посилення роботи, що проводиться ООН в інтересах дітей усього світу й, відповідно, почали відзначати Всесвітній день дитини наприкінці осені.

У 1990 році на Всесвітній зустрічі на найвищому рівні в інтересах дітей лідери 71 держави підписали Всесвітню декларацію про забезпечення виживання, захисту та розвитку дітей і прийняли План дій, у якому передбачені конкретні цілі поліпшення умов життя дітей і терміни їх досягнення.

У 2000 році ООН визначила Цілі розвитку тисячоліття (ЦРТ), які передбачали зобов'язання держав до 2015 року вдвічі зменшити крайню бідність, зупинити поширення ВІЛ/СНІДу та забезпечити здобуття загальної початкової освіти всіма безграмотними. Хоча ЦРТ і були призначені для всього людства, переважно вони стосувалися дітей: шість із восьми цілей прямо вказують на потреби дітей, реалізація ж усіх ЦРТ у визначені терміни зможе радикально поліпшити їхнє життя.

Ю. Ц.

житлового будівництва в Україні потребує модернізації.

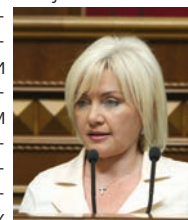
За висновками експертів Інституту соціології Національної академії наук, особливо небезпечною для України є тенденція подальшого поширення однодітності та бездітності, неповних сімей унаслідок зростання кількості розлучень і випадків безшлюбного материнства, популярності не зареєстрованих офіційно сімейних стосунків, безшлюбної самотності та підвищення частки одинаків не лише у старшому, а й у молодому віці внаслідок зuboжіння, насамперед відсутності постійної роботи, житла тощо. У зв'язку з цим **голова парламентського Комітету з питань сім'ї, молодіжної політики, спорту та туризму Павло КОСТЕНКО** зазначив: «Сім'я – один із найголовніших соціальних інститутів, це основа людського життя, тому вона, на моє переконання, ніколи не втрачить свого значення. Так, інститут сім'ї в Україні переживає серйозні труднощі, пов'язані з процесом трансформації нового суспільства. Нам не вистачає впевненості в завтрашньому дні, яку дає наявність власного житла й робота. А останніми роками Україна ще й охоплена другою хвилею сексуальної революції, яка негативно вплинула на взаємовідносини в молодіжному середовищі». Незважаючи на те, що сімейна політика визначалась як невід'ємна складова про-

грами діяльності всіх урядів, відповідні заходи не дали бажаного результату. Народний депутат підкреслив, що на державному рівні необхідно утверджувати престижний соціальний статус сім'ї, зокрема шляхом пропаганди в засобах масової інформації дітонародження, організації сімейного життя, започаткування сучасних форм підготовки молоді до шлюбу та створення сім'ї, підвищення статусу материнства тощо.

Він виклав бачення цієї проблеми профільним парламентським комітетом, згідно з яким за підсумками парламентських слухань повинна бути визначена чітка стратегія державної сімейної політики. «Але шлях реформування і подолання негативних явищ не має закінчуватися на стадії прийняття програми чи закону. Ефективність державної сімейної політики залежить також від якості роботи державних структур та їхньої взаємодії з неурядовими організаціями й насамперед від залучення самих сімей до розв'язання власних проблем», – підсумував П. Костенко.

Народний депутат України Оксана БІЛОЗІР у виступі наголосила на необхідності створити умови й запровадити стимули, що зроблять прийнятним народження дитини відповідальними батьками навіть за складних обставин і дадуть їм змогу забезпечити належне виховання й освіти своїх дітей. «До таких стимулів

належать: запровадження програм дитячого страхування, забезпечення можливості роботи неповний робочий день та за гнучким графіком; врахування до пенсійного стажу часу, витраченого на догляд за дитиною. Нам потрібно переходити до нової моделі оподаткування сімей, які мають дітей: вони повинні отримати особливий, вигідніший, ніж для бездітних сімей або самотніх платників податків, податковий статус. Це заохотить батьків виховувати декілька дітей», – зазначила О. Білозір.

Перший заступник Міністра

соціальної політики Василь НАДРАГА

зупинився на питаннях державного соціального захисту сім'ї, дітей та материнства. У проекті Державного бюджету на 2012 рік передбачено збільшення прожиткового мінімуму та призначення розміру допомоги малозабезпеченим сім'ям із дітьми з 3 до 18 років. Такі виплати до 2014 року поступово збільшуватимуться. За словами першого заступника Міністра, уряд приділяє значну увагу соціальному захисту жінок, котрі народили й виховали до 8-річного віку п'ятеро та більше дітей. Так, проектом Державного бюджету на 2012 рік збільшено видатки на 89,6 мільйона гривень для виплати одноразової грошової допомоги жінкам, яким присвоєно звання «Мати-героїня». Також передбачено збільшення на 60 мільйонів 700 тисяч гривень виплат державної допомоги на дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування, грошового забезпечення батькам, вихователям і прийомним батькам за надання соціальних послуг у дитячих будинках сімейного типу та прийомних сім'ях за принципом «гроші ходять за дитиною». «Безумовно, не лише надання матеріальної допомоги зможе розв'язати проблеми сім'ї. Одним із критеріїв соціального захисту є створення нових робочих місць, особливо для молоді. Слід зазначити, що проектом Державного бюджету на 2012 рік передбачено 25 мільйонів гривень для забезпечення молоді першим робочим місцем», – повідомив В. Надрага.

Більшість учасників слухань висловлювалися про те, що духовна криза в українському суспільстві набагато глибша, ніж соціально-економічна, а «сексуальна революція» і, відповідно, свобода від моральних засад багато в чому відбуваються завдяки телебаченню. На думку **президента Міжнародного жіночого правозахисного центру «Ла Страда-Україна» Катерини ЛЕВЧЕНКО**, такі шоу на вітчизняно-

му телебаченні, як «Діти напрокат», «Міняю дружину», «Тільки кохання», «Холостяк», та деякі інші заважають нормальному розвитку кожної людини». Правозахисниця звернулася до учасників слухань із запитанням: «Ви знаєте, що в Україні можна страждати від насильства лише до 35 років, а після 35 – ні, бо ніхто допомоги вам не надаватиме. 78 відсотків скарг, які приходять на гарячу лінію центру, стосуються бездіяльності Міністерства внутрішніх справ. Що ж заважає затвердити соціальні стандарти в цій сфері й розробити ефективне законодавство щодо запобігання насильству в сім'ї?». Її підтримала й **Олена БОНДАРЕНКО, голова підкомітету з міжнародно-правових питань та гендерної політики Комітету Верховної Ради з питань прав людини, національних менших і міжнародних відносин**. Вона повідомила, що

11 травня 2011 року в Стамбулі була відкрита до підписання нова Конвенція Ради Європи про запобігання та боротьбу з насильством стосовно жінок та домашнім насильством. Станом на 1 серпня її підписали 13 держав, окрім України, яка брала активну участь у розробці цього документу.

Уповноважений Президента України з прав дитини Юрій ПАВЛЕНКО звернув увагу присутніх на те, що кількість дітей, які перебувають у складних життєвих обставинах, щорічно збільшується. Нині майже 150 тисяч таких сімей – на обліку в соціальних службах. У країні величезна кількість соціально неадаптованих батьків, які не справляються з батьківськими обов'язками. На думку Ю. Павленка, з метою збільшення соціальної підтримки сім'ї необхідно: переглянути чинну в Україні процедуру позбавлення батьківських прав; запровадити обов'язковий соціальний супровід осіб, у яких без позбавлення батьківських прав за рішенням суду вилучено дітей, та осіб, котрі заявили про бажання поновити свої батьківські права; внести пропозиції до Верховного Суду про неприпустимість наявної практики прийняття рішення про позбавлення батьківських прав осіб, які не можуть виконувати батьківські обов'язки через бідність або інвалідність тощо.

Під час обговорення наголошувалося, що державні заходи, спрямовані на стимулювання народжуваності в Україні, не забезпечують її зростання навіть до рівня звичайного відтворення населення. Учасники слухань рекомендували Верховній Раді прискорити розгляд і прийняття законопроектів про внесення змін до Закону «Про державну допомогу сім'ям з дітьми» (щодо визначення статусу одиноких батьків), до Сімейного кодексу (щодо підвищення рівня мінімального шлюбного віку) та інших відповідних законодавчих документів.

Фото Миколи БІЛОКОПИТОВА.

Дати 14 листопада 1607

Французький король Генріх IV дозволяє шмагати королівських дітей за непослух (до цього замість них били слуг). У такий спосіб він прагнув тримати своїх численних нащадків у покорі – шістьох від другого шлюбу з королевою Франції Марією Медичі (їхній старший син – король Франції Людовик XIII Справедливий) та одинадцятьох визнаних ним позашлюбних. Тим паче що сам засновник французької королівської династії Бурбонів, потрапивши до двору за царювання Карла IX (коли у 1561 році його батько Антуан де Бурбон відвіз Генріха з Наварри до Франції), жив поруч із принцями королівського дому, з якими був приблизно одного віку, проте перебував при дворі на умовах простого підданого. До речі, відтоді перед юним Генріхом гостро постало питання вибору релігії: його мати наполягала на протестантизмі, батько – на католицизмі. Однак, долучений до двору вже дорослим, він залишився вірним кальвіністським традиціям, ставши на чолі гугенотів наприкінці релігійних воєн у Франції, а з 1589 року посівши престол не лише Наварри, а й усієї країни.

Цікаво, що в 1793 році, під час Великої французької революції, повстанці розкрили місце поховання Генріха IV (в батстві Сен-Дені) й кинули останки монархів до загальної могили. Один із революціонерів відрізав голову короля від тіла, після чого її не раз продавали на аукціонах. У 2008 році чоловік, якому дісталася королівська голова, звернувся до колишнього хранителя Версальського палацу історика Жан-П'єра Бабелона з проханням провести експертизу на автентичність. У грудні 2010 року група з дев'ятнадцяти вчених на чолі з патологоанатомом Філіпом Шарле підтвердила її справжність.

Ю. Ц.